

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32C/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118209468
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118209468.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu N. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. E. XXX, XXX XX R. E., právne zastúpeného KAIFER advokátska kancelária s.r.o., Fibichova 11, 040 01 Košice, IČO: 36861561, proti žalovanej Obec Lemešany, Lemešany 186, IČO: 00327344, právne zastúpenej PALŠA a PARTNERI advokátska kancelária spol. s r.o., Masarykova 13, 080 01 Prešov, IČO: 36492086, o zaplatenie 5 000 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 4 200 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 22.08.2018 do zaplatenia a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 68 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.08.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia 5 000 eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. V., obec V., okres I., evidovanej na LV č. XXX, parc. reg. F. XXX/X ostatné plochy o výmere 1 000 m² (ďalej aj „nehnuteľnosť“). Tvrdil, že žalovaná užíva vyššie uvedenú nehnuteľnosť ako športový areál - futbalové ihrisko bez toho, aby poskytovala žalobcovi ako výlučnému vlastníkovi nehnuteľnosti akékoľvek protiplnenie za jej užívanie. Žalovaná so žalobcom neuzatvorila žiadnu nájomnú zmluvu ani inú zmluvu, na základe ktorej by žalovanej vzniklo oprávnenie užívať predmetnú nehnuteľnosť. Vzhľadom k tomu, že medzi žalobcom a žalovanou nedošlo k uzavretiu žiadnej zmluvy na základe ktorej by bola žalovaná oprávnená užívať nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu, je na mieste žiadať od žalovanej vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej cene obvyklej odplaty za užívanie. Neposkytovaním peňažnej náhrady ako protiplnenia za užívanie cudzích nehnuteľností dochádza k závažnému obmedzeniu vlastníckych práv žalobcu, keď mu v dôsledku vyššie uvedeného skutkového stavu zostalo iba tzv. „holé vlastníctvo“ bez možnosti užívať vlastný pozemok alebo brať za jeho užívanie náhradu. Peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáha vo výške 5 000 eur predstavuje súčin rozsahu výmery nehnuteľnosti žalobcu 1 000 m² a sumy 2,50 eura ročne za 1 m² a to za obdobie od 21.08.2016 do 20.08.2018. Pokiaľ ide o výšku požadovaného peňažného plnenia, žalobca poukázal na znalecký posudok č. 148/2015 vypracovaný znalcom Ing. Igorom Molitorisom za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, v zmysle ktorého všeobecná hodnota nehnuteľnosti bola 28 600 eur a predstavuje znaleckým odhadom jej najpravdepodobnejšiu cenu k 30.06.2015. Podľa žalobcu z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že odplata za užívanie cudzej nehnuteľnosti sa poskytuje vo výške 10 % z hodnoty predmetnej nehnuteľnosti ročne.

Preto je zrejmé, že peňažné plnenie vo výške 2,50 eura ročne za 1 m² predstavuje menej, než by bol žalobca oprávnený požadovať od žalovanej v zmysle ustálenej judikatúry. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s uvedeným spôsobom výpočtu odplaty za užívanie cudzej nehnuteľnosti, resp. by mal za to, že určujúcim faktorom pre výpočet odplaty je nájomné, poukázal na znalecký posudok č. 176/2016 zo dňa 06.12.2016, v ktorom znalec Ing. Dušan Nemeš stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti ako aj výšku nájomného za užívanie nehnuteľnosti obdobných kvalít, ako je nehnuteľnosť žalobcu a to nehnuteľnosti susediacej s nehnuteľnosťou žalobcu, na ktorej sa nachádza ten istý športový areál a ktorú žalovaná užíva na rovnaký účel. Znalcom zistená výška nájomného je porovnateľná s výškou odplaty, ktorej sa žalobca domáha v tomto konaní.

3. Žalobca ako dôkazy označil výpis z LV č. XXX okres I., obec V., k.ú. V., územný plán obce V., výzvu na uhradenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti zo dňa 20.08.2018 spolu s doručenkou, znalecký posudok č. 148/2015 vypracovaný znalcom Ing. Igorom Molitorisom, znalecký posudok č. 176/2016 vypracovaný znalcom Ing. Dušanom Nemešom.

4. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a navrhla ju ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na to, že rozhodovacia prax súdov ustálila, že predmetná finančná náhrada je nepochybne majetkovým právom. Ide o náhradu, ktorá je jednorázová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia. Dôležité preto je, že tento nárok je iba jeden a disponuje ním len ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 66/2009 Z.z.“), teda ku dňu 01.07.2009. Vlastníčkou predmetných pozemkov bola dňa 01.07.2009 p. A.E. L. a len ona mala právo na finančnú náhradu. Vzhľadom k tomu, že ide o neprevoditeľné právo, neprešlo na súčasného vlastníka. Súčasne ide o majetkové právo, na ktorého nárok zanikol. Žaloba je tak podaná osobou, ktorá nespĺňa základnú procesnú podmienku a to aktívnu legitimáciu. Aktívne legitimovanou osobou na uplatnenie daného právneho majetkového nároku by bola p. A. L., ktorá si finančný nárok prvý krát mohla uplatniť už dňa 01.03.2009 a to dňom účinnosti právnej normy, ktorá žalovanej dala právo dočasne nehnuteľnosť užívať. Právo na užívanie predmetnej nehnuteľnosti žalovanej vzniklo zákonom a daný právny titul je právo zodpovedajúce právu vecného bremena, ktoré bolo zriadené zákonom č. 66/2009 Z.z. a to počnúc rokom 2009. Žalovaná preto namietala tvrdenie žalobcu, že užíva nehnuteľnosť bez právneho titulu. Z dôvodu právnej istoty vzniesla námietku premlčania celého nároku. Z dôvodu právnej istoty namietala aj výšku žalobcom uplatneného nároku, ako aj žalobcom zvolený spôsob stanovenia uplatneného nároku. Keďže ide o nárok nekorešpondujúci s realitou, ktorý z predložených listinných dôkazov v takejto výške nevyplýva. Podľa žalovanej žalobca neuviedol, na základe akých ekonomických kritérií, či akých hospodárskych príčin má za to, že v obci za pár rokov stúpla hodnota nájmu zo sumy 1,50 eura za 1 m² ročne na sumu 2,50 eura za 1 m² ročne a následne sa daná hodnota nájmu zastabilizovala. Podľa žalovanej prípadná (a premlčaná) náhrada za neoprávnené užívanie nehnuteľnosti subjektom verejného práva - samosprávou, nemusí byť aj s ohľadom na Občiansky zákonník (§ 128 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zákon č. 66/2009 Z.z.) nevyhnutne posudzovaná len podľa výšky komerčného nájomného ako sa toho domáha žalobca, ale nič nebráni tomu, aby bola súdom posúdená zákonným spôsobom podľa výšky zodpovedajúcej odplaty za právo zodpovedajúce vecnému bremenu vzniknutému na základe zákona. Žalovaná ďalej poukázala na to, že zákonodárca predmetnou právnou úpravou reagoval na fakt, že štát v čase transformácie ekonomiky a spoločenského zriadenia zákonom prenechal (delimitoval) samosprávam tzv. „národný majetok“, pričom im nedal prípadnú možnosť ho odmietnuť. Štát sa ani nijako nezaviazal znášať budúce náklady samospráv súvisiace s jeho predchádzajúcou činnosťou, či súvisiace s budúcimi nárokmi vlastníkov dotknutých pozemkov. Žalovaná vyslovila názor, že zákonodárca v prvej časti ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. (... ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo) dáva prirodzene a logicky prednosť súkromno-právnej úprave vzťahov dotknutých subjektov a ponecháva dané vzťahy účastníkov súkromno-právnych zmlúv bez ďalšieho v platnosti. Iste to však neznamená, že po jednostrannom ukončení daného zmluvného vzťahu napr. výpoveďou nájmu zo strany prenajímateľa po účinnosti daného zákona, nie je už daná právna norma sledujúca cieľ dočasnej úpravy právnych vzťahov, do ktorých vstupuje samospráva do budúca aplikovateľná a už sa preto neuplatňuje režim práva zodpovedajúceho právu vecného bremena, ale vzniká vlastníčkovi nehnuteľnosti bez ďalšieho nárok na komerčné nájomné vypočítané na základe znaleckého či odborného posudku. Zákonodárca dal v zákone č. 66/2009 Z.z. logicky prednosť súkromnej úprave právnych vzťahov, do ktorých samospráva vstúpila, no po prípadnom zániku daného právneho vzťahu hoc i jednostrannou

výpoveďou prenajímateľa nevyhnutne nastupuje právny režim vyplývajúci zo zákona č. 66/2009 Z.z. a nastáva právny stav ako by zákon č. 66/2009 Z.z. nebol ani účinný, či nebol z tohto dôvodu použiteľný.

5. Žalovaná ako dôkazy označila a navrhla pripojiť súdne spisy Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/230/2001 v spojení s 5Co/37/2015, sp. zn. 28C/257/2014 v spojení s 6Co/11/2016, výsluch strán sporu, výsluch svedkov, správu o priebehu konaní SPF a Okresného úradu, spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/257/2014 a sp. zn. 25C/257/2014. Žalovaná zároveň navrhla nariadiť znalecké dokazovanie znalcom, ktorý by určil hodnotu odplaty za zákonom zriadené právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

6. Žalobca v replike uviedol, že rozporuje tvrdenie žalovanej o absencii aktívnej legitimácie žalobcu a uvedené tvrdenia považuje za účelové. Žalobcovi nepochybne svedčí aktívna legitimácia, pričom poukázal na to, že darovacou zmluvou zo dňa 11.08.2010 uzatvorenou medzi žalobcom ako obdarovaným a A. L. ako darcom nadobudol výlučné vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti. Predmetná parcela (okrem iných) bola predmetom nájomnej zmluvy č. 1/2004 zo dňa 19.10.2004 uzatvorenej medzi právnou predchodkyňou žalobcu A. L. žalovanou obcou. V zmysle uvedenej nájomnej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že predmetom nájomnej zmluvy je nájom pozemku nachádzajúceho sa v k.ú. V. zapísaného na LV č. XXXX ako parcela registra E č. XXX/X - orná pôda o výmere 4 466 m², ktorého výlučnou vlastníčkou bola v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy A. L. a ktorý žalovaná užíva ako športový areál - ihrisko. Žalovaná mylne uviedla, že právo na užívanie predmetnej nehnuteľnosti vzniklo zákonom a daný právny titul je právo zodpovedajúce právu vecného bremena, ktoré bolo zriadené zákonom č. 66/2009 Z.z. a to počnúc rokom 2009. Žalobca poukázal na to, že žalovanej nemohlo vzniknúť právo zodpovedajúce vecnému bremenu v prospech žalovanej v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. s poukazom na skutočnosť, že ku dňu účinnosti predmetného zákona, t.j. k 01.07.2009 mala právnou predchodkyňou žalobcu ako vlastníkom pozemkov so žalovanou ako vlastníkom stavby zmluvne dohodnuté iné právo a to na základe nájomnej zmluvy č. 1/2004 zo dňa 19.10.2004. Nájomný vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou bol ukončený ku dňu 31.12.2009. Vo vzťahu k námietke premlčania žalobca uviedol, že žalovaná vychádza z nesprávneho právneho posúdenia právneho nároku uplatňovaného žalobcom, lebo žalobca sa predmetnou žalobou nedomáha náhrady za zriadenie vecného bremena, ktorého existenciu v celom rozsahu popiera, ale peňažného plnenia za užívanie nehnuteľnosti, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalobcu a ktorú žalovaná užíva bez právneho titulu a bez toho, aby poskytovala žalobcovi protiplnenie za užívanie cudzej nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaná upozorňovala na zámer a vôľu zákonodarcu, tak žalobca poukázal na to, že § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. spája vznik zákonného vecného bremena výlučne len s jediným okamihom a to dňom účinnosti zákona, pričom zákon č. 66/2009 Z.z. v žiadnom inom svojom ustanovení nepripúšťa možnosť vzniku zákonného vecného bremena v čase neskoršom ako ku dňu účinnosti tohto zákona, t.j. k 01.07.2009. Žalobca ako dôkazy označil darovaciu zmluvu zo dňa 11.08.2010 spolu s geometrickým plánom č. 13/2010 a nájomnú zmluvu č. 1/2004 zo dňa 19.10.2004.

7. V ďalších písomných vyjadreniach procesné strany zotrvali na doterajších tvrdeniach a právnej argumentácii. Žalovaný súdu navyše predložil znalecký posudok č. 115/2019 vypracovaný v priebehu konania znalcom Ing. Jozefom Murinom za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty vecného bremena práva trvalého záberu časti pozemkov.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktorom právni zástupcovia strán sporu zotrvali na doterajších tvrdeniach. Právny zástupca žalovanej netrval na výsluchu starostu obce p. N. E.. Súd vykonal dokazovanie výpisom z listu vlastníctva č. XXX k.ú. V., územným plánom obce V., výzvou na uhradenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti z 20.08.2018 spolu s podacím lístkom, znaleckým posudkom č. 148/2015 vypracovaným znalcom Ing. Igorom Molitorisom, znaleckým posudkom č. 176/2016 vypracovaným znalcom Ing. Dušanom Nemešom, darovacou zmluvou zo dňa 11.08.2010, nájomnou zmluvou zo dňa 19.10.2004, znaleckým posudkom č. 115/2019 vypracovaným znalcom Ing. Jozefom Murinom, vyjadrením procesných strán, spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/195/2014, sp. zn. 28C/257/2014, sp. zn. 25C/257/2014 spolu so spisom sp. zn. 12C/236/2011 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

9. Medzi procesnými stranami nebolo sporné, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 1 000 m² nachádzajúcej sa v obci V., okres I., zapísanej na LV č. XXX. Predmetnú nehnuteľnosť žalobca nadobudol na základe darovacej zmluvy č. V 4097/10 od právnej

predchodkyne p. A. L.. Pani A. L. k predmetnej parcele mala uzatvorenú nájomnú zmluvu č. 1/2004, ktorá bola uzatvorená na dobu neurčitú s výpovednou lehotou 6 mesiacov. V tomto konaní nebolo sporným ani to, že p. L. vypovedala predmetnú nájomnú zmluvu s účinnosťou k 31.12.2009 (uvedené skutkové tvrdenie žalovaná nerozporovala, preto v zmysle § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, súd považoval za nesporné). Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu nebolo to, že žalovaná užíva predmetnú nehnuteľnosť ako športový areál - futbalové ihrisko a rovnako ju užívala v období, za ktoré si žalobca uplatňuje náhradu, t.j. od 21.08.2016 do 20.08.2018. Spornou okolnosťou ostalo právne posúdenie režimu tohto pozemku a výška primeranej náhrady za jeho užívanie.

10. Výzvou na uhradenie náhrady za užívanie nehnuteľnosti zo dňa 20.08.2018 sa žalobca domáhal úhrady finančnej náhrady za užívanie nehnuteľnosti vo výške 5 000 eur, ktorá predstavuje protiplnenie za užívanie nehnuteľnosti žalovanou za dva roky od doručenia tejto výzvy späťne.

11. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Igora Molitorisa vyplýva, že všeobecná hodnota predmetnej nehnuteľnosti bola k 30.06.2015 vo výške 28 600 eur. Ide o všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti, ktorú by táto mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou.

12. Zo znaleckého posudku č. 176/2016 znalca Ing. Dušana Nemeša vyplýva, že jednotková hodnota pozemku je 23,87 eur za 1 m², pričom znalec oceňoval nehnuteľnosť susediacu, t.j. parc. č. XXX/X zapísanú na LV č. XXX k.ú. V.. Úlohou znalca bolo stanoviť výšku nájomného za užívanie predmetnej parcely XXX/X na LV č. XXX k.ú. V.. Nájom za obdobie od 01.07.2011 do 31.12.2011 (počet dní nájmu 184) predstavoval 1 178,51 eura - 6,4055 eur/deň, nájom za obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 (počet dní nájmu 365) predstavoval 2 338 eur - 6,4055 eur/deň, nájom za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 (počet dní nájmu 365) predstavoval 2 206 eur - 6,0438 eur/deň a nájom za obdobie od 01.01.2014 do 30.06.2017 (správne malo byť uvedené do 30.06.2014 - poznámka súdu, t.j. za 181 dní) predstavoval 1 054,26 eura - 5,8247 eur/deň.

13. V priebehu konania žalovaná predložila znalecký posudok č. 115/2019 vypracovaný znalcom Ing. Jozefom Murinom, ktorého úlohou bolo stanoviť všeobecnú hodnotu vecného bremena práva trvalého záberu časti pozemkov medzi inými aj pozemku žalobcu parc. č. XXX/X o výmere 1 000 m². Zo záveru znaleckého posudku vyplýva že všeobecná hodnota pozemku parcela registra C KN č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, registra E KN XXX/X k.ú. V., obec V. na LV č. XXX k dátumu 20.03.2019 bola stanovená metódou polohovej diferenciácie, pričom dosiahnuté výsledky objektívne vystihujú všeobecnou hodnotou predmetu ohodnotenia v danom mieste a čase pri jeho prípadnom predaji v bežnom obchodnom styku. Podľa záveru znaleckého posudku vecné bremeno trvalého záberu pozemkov pre prevádzku športového areálu predstavuje 109 000 eur (výmera všetkých parciel bola 4 466 m²). Zo znaleckého posudku vyplýva okrem iného jednotková hodnota pozemku 25,75 eura a za 1 m².

14. Žalovaná zároveň poukázala na znalecký posudok č. 33 vypracovaný Technickou univerzitou v Košiciach (ktorý bol vypracovaný v konaní sp. zn. 9C/195/2014). Úlohou znaleckej organizácie bolo vypracovať kontrolný znalecký posudok k znaleckým posudkom v spise, v ktorom sa určí výška nájomného za užívanie parcely registra C KN č. XXX/X zapísanej na LV č. XXX k.ú. V. za obdobie od 01.07.2011 do 30.06.2014. V zmysle záveru predmetného znaleckého posudku nájomné za obdobie od 01.07.2011 do 31.12.2011 predstavuje 1 132,59 eura, za obdobie od 01.01.2012 do 31.12.2012 sumu 2 173 eur, za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 sumu 2 118 eur a od 01.01.2014 do 30.06.2014 sumu 1 025,01 eura. Zároveň z predmetného znaleckého posudku vyplýva všeobecná hodnota pozemku a to 25 600 eur. Pozemok parc. č. XXX/X je susediaci pozemok parcely č. XXX/X, ktorá je predmetom tohto sporu.

15. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 9C/195/2014-52 zo dňa 19.02.2015 rozhodol, že právo žalobcu na náhradu za neoprávnené užívanie jeho nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. V., obec V., okres I., zapísanej na LV č. XXX ako parcela registra C č. XXX/X ostatné plochy o výmere 1 000 m² žalovaným je dané. V konaní na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/195/2014 sa prejednáva obdobná vec, ako tá, ktorá je predmetom tohto sporu, v ktorej sa pán K. L. domáha voči žalovanej obci Lemešany zaplataenia

sumy 4 500 eur ako náhrady za užívanie pozemkov žalobcu, ktoré žalovaný užíva bez právneho dôvodu. Súd poukázal na to, že v danom prípade je zrejmé, že napriek tomu, že bola daná výpoveď z nájomného vzťahu uzavretého medzi p. L. a žalovaným, tak ku dňu účinnosti zákona vzhľadom na 6-mesačnú výpovednú lehotou nájomný vzťah ešte trval. Ustanovenie § 4 ods. 1 expressis verbis uvádza, že sa vzťahuje iba na tie pozemky pod stavbou (teda aj športový areál), ku ktorému k 01.07.2009 nebolo zmluvne dohodnuté iné právo. V prejednávanej veci však k športovému areálu ku dňu 01.07.2009 existovalo v prospech žalovanej nájomné právo, preto procesný súd uzatvoril, že § 4 ods. 1 aplikovať nemožno, pretože tento žiadnym spôsobom nerieši situáciu, ak v čase účinnosti tohto zákona nájomné právo existovalo, avšak po dni účinnosti tohto zákona z akýchkoľvek dôvodov toto zmluvne dohodnuté iné právo, v danom prípade právo nájomné, zaniklo. Súd mal za to, že v prejednávanej veci dochádza zo strany žalovanej k bezdôvodnému obohateniu tým, že užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve inej osoby bez právneho dôvodu. Tento záver so sebou zároveň nesie ďalší záver a to, že žalovaná je povinná za takéto neoprávnené užívanie cudzej nehnuteľnosti platiť úhradu vo forme náhrady bezdôvodného obohatenia.

16. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 7Co/174/2015 zo dňa 29.10.2015 potvrdil rozsudok č. k. 9C/195/2014-52. Uviedol, že nehnuteľnosť vlastníckym právom patriaca žalobcovi je súčasťou športového areálu žalovanej, pričom k tejto nehnuteľnosti ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. mala žalovaná zmluvne dohodnuté iné právo a to právo nájmu. Ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. tak objektívne nemohlo v prospech žalovanej vzniknúť právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Za takejto situácie nárok uplatnený žalobou je možné posúdiť iba podľa ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie.

17. Z obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C/257/2014 vyplýva, že dňa 25.07.2014 bola podaná žaloba, ktorou sa žalobkyňa N. I. domáha voči žalovanej zaplata sumy 4 500 eur s príslušenstvom, pričom svoj nárok odvodzovala od vlastníctva parcely č. XXX/X zapísanej na LV č. XXXX k.ú. V., okres I. o výmere 900 m². Ide o susediacu parcelu k parcele žalobcu. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 25C/257/2014-56 zo dňa 19.02.2015, ktorý bol na odvolanie žalobkyne zrušený, žalobu zamietol. Odvolací súd v závere zrušujúceho uznesenia uviedol, že žalobkyňa namietala vznik vecného bremena podľa § 4 zákona č. 66/2009 Z.z. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie riadne nevyhodnotil, či v čase účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. trval nájomný vzťah medzi právnu predchodkyňou žalobkyne a žalovanou k pozemku, ktorý bol predmetom nájomnej zmluvy, nevyhodnotil, že zákonné vecné bremeno podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo aj napriek tomu, že tu bolo zmluvne dohodnuté iné právo k 01.07.2009 a aký vplyv na existenciu nájomnej zmluvy má jej výpoveď. Dňa 14.02.2009 bol vyhlásený rozsudok vo veci sp. zn. 25C/257/2014, ktorým súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 2 610,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z tejto sumy od 12.07.2014 do zaplata a v prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá. Z registra súdu vyplýva, že proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie, vec teda nie je právoplatne rozhodnutá.

18. Zo spisu sp. zn. 12C/230/2011 vyplýva, že žalobcovia N. F., B. L., N. L., K. L. A. N. I.Á. sa domáhali voči žalovanej obci Lemešany vypratania nehnuteľnosti. Táto žaloba bola zamietnutá a vec bola potvrdená rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/37/2012.

19. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 6Co/32/2019 -417 zo dňa 21.05.2019 zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 28C/257/2014-314 zo dňa 07.11.2018 vo výroku I. a III. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2 760 eura s 8,15% úrokom z omeškania ročne od 25.07.2014 do budúca a potvrdil rozsudok vo výroku II. Odvolací súd v obdobnej právnej veci odmietol názor o jednorazovej náhrade za vecné bremeno a priznal žalobkyni trhovú náhradu za pozemok, ktorý užíva žalovaná obec.

20. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením správneho dôvodu, ktorý odpadol alebo majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z., vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

22. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku vo vlastníctve žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej sa nachádza športový areál - futbalové ihrisko, ktoré užíva žalovaná obec.

23. Ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka vyjadruje všeobecnú zásadu občianskeho práva, podľa ktorej sa nikto nesmie bezdôvodne obohacovať na úkor iného. Bezdôvodné obohatenie je pritom chápané ako záväzok (§ 489 Občianskeho zákonníka), z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a tomu, na ktorého úkor k obohateniu došlo, právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. O bezdôvodné obohatenie ide vtedy, ak sa plnením niekomu dostalo majetkovej hodnoty vyjadrenej tým, že v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) alebo k zníženiu pasív (§ 454 Občianskeho zákonníka). Vecnou legitimáciou (či už aktívnou alebo pasívnou) je stav, ktorý vyplýva z hmotného práva. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný, vyplýva z § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, ktorého majetok sa na úkor druhého neoprávnene zväčšil alebo u ktorého nedošlo k zmenšeniu majetku, aj keď k tomu malo v súlade s právom dôjsť. Tak je tomu preto, že predpokladom zodpovednosti za získané bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať, nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, ale objektívne vzniknutý stav obohatenia (presun majetkových hodnôt), ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva. Aktívne legitimovaným subjektom k uplatneniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 456 Občianskeho zákonníka) je ten, na ktorého úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

24. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru, ktorého predpokladom je iba to, že stav obohatenia vznikol, t.j. objektívne vzniknutý stav obohatenia, ku ktorému došlo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/124/2002). Plnenie bez právneho dôvodu (condictio indebiti) je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia, ku ktorému dochádza tým, že jeden z účastníkov dostal majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod, ktorým môže byť napr.

dohoda účastníkov, povinnosť vyplývajúca zo zákona, či z právnej skutočnosti a pod. Plnením bez právneho dôvodu je i užívanie cudzej nehnuteľnosti bez nájomnej zmluvy či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec.

25. V prípade užívania cudzej nehnuteľnosti bez nájomnej, či inej zmluvy spočíva bezdôvodné obohatenie v užívaní cudzej veci bez platenia úhrady za jej užívanie. Užívateľ prirodzene nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práv a nájmu vrátiť, je preto povinný vydať bezdôvodné obohatenie v peňažnej forme. Určenie výšky bezdôvodného obohatenia musí vychádzať z ocenenia a prospechu, ktorý obohatenému užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase na užívanie obdobnej veci spravidla formou nájmu a ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa nájomnej zmluvy (napr. Krajský súd v Trnave sp. zn. 10Co/208/2016 zo dňa 29.11.2017 a sp. zn. 9Co/234/2014 zo dňa 28.07.2015).

26. V danom prípade účelom zákona č. 66/2009 Z.z. bolo usporiadať vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou. Je nesporné, že pozemok patriaci žalobcovi využíva žalovaná ako futbalové ihrisko, priamo na pozemku žalobcu nie je umiestnená žiadna stavba, ale pozemok je súčasťou športového areálu. Medzi stranami nebolo sporným to, že ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. k 01.07.2009 medzi právnou predchodkyňou žalobcu p. A. L. a žalovanou bola uzatvorená nájomná zmluva, ktorej predmetom bol (okrem iných) pozemok vo vlastníctve žalobcu. V zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu. Keďže ku dňu účinnosti tohto zákona právna predchodkyňa žalobcu k predmetnej nehnuteľnosti mala uzatvorenú platnú nájomnú zmluvu, právo zodpovedajúce vecnému bremenu nevzniklo. Žalovaná tak užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu.

27. Ak by napokon súd aj pripustil odôvodnenosť právneho názoru žalovanej o tom, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu jej vzniklo aj neskôr (po dni účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z.), a teda má právny titul držať a užívať predmetný pozemok, je tu potrebné zdôrazniť, že takáto náhrada za právo zodpovedajúce vecnému bremenu by nemohla byť iba jednorazová, lebo predmetné vecné bremeno by nebolo trvalé (v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z.z. iba dočasné) a náhrada by tak mala byť poskytovaná opakovane podľa dĺžky trvania vecného bremena.

28. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu vo Prešove sp. zn. 6Co/32/2009 zo dňa 21.05.2019, v zmysle ktorého odvolací súd prehodnotil právny názor, že zákonné vecné bremeno nevznikne (už nikdy), ak ku dňu účinnosti zákona existoval zmluvný vzťah, ktorého obsahom bolo právo dotknutý pozemok užívať. Odvolací súd tak postupoval z dôvodu, že použitím všetkých výkladových metód a nielen textuálneho (gramatického) výkladu je doslova neudržateľné lipnutie na texte zákona a niekedy vyznieva až absurdne. Teleologický výklad (zmysel a cieľ zákona ratio legis) podporuje názor, podľa ktorého sa má ustanovenie § 4 ods.1 zákona č. 66/2009 Zz. vykladať tak, že ak niet zmluvného práva užívať dotknutý pozemok, zo zákona vzniká právo obci užívať pozemok podľa práva z vecného bremena. Zmyslom zákona bolo pokryť obdobie právnej neistoty a chaosu, kým sa vzťahy definitívne nevyriešia buď nejakou adekvátnou náhradou alebo pozemkovými úpravami (§1). Tento názor podporuje aj logický výklad, veď predsa by bolo nelogické, ak by napríklad jeden deň existencie nejakého zmluvného vzťahu v čase po nadobudnutí účinnosti zákona č. 66/2009 Zz. zablokoval dôležitý cieľ zákona, ktorým bolo nahradiť bezprávie stavom právnej istoty až do vykonania definitívnych úprav, čo môže trvať celé roky. Logiku tiež má názor, že niet dôvodu zakladať vecné bremeno ex lege, ak existuje zmluva. A contrario tam kde zmluvy niet, tam vzniká riziko neistoty, a ako riešenie zákonodarca upravil vecné bremeno. Navyše aj samotný gramatický výklad tomuto názoru neodporuje. Slová zákona ku dňu účinnosti len indikujú favorizovanie zmluvného vzťahu a samozrejme, že nie zmluvného vzťahu z obdobia „ďaleko“ pred nadobudnutím účinnosti zákona, ale zmluvného vzťahu existujúceho v deň (...ku dňu...) účinnosti zákona.

29. Zároveň však odvolací súd uviedol, že si uvedomuje špecifickosť a novosť predmetnej veci aj z pohľadu otázky, či ide o jednorazovú alebo opakujúcu náhradu. Zákon o tejto otázke (o náhrade za

vecné bremeno) mlčí, a preto je dôvodné aplikovať všeobecný predpis (OZ). Odvolaciemu súdu sa javí spravodlivé, že náhrada má korešpondovať podmienkam na trhu v danom čase a keďže nejde o konečné riešenie (vecné bremeno natrvalo, porov. § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Zz. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov), ale provizórium v podobe dočasného vecného bremena, náhrada sa javí byť adekvátne, ak vychádza z podmienok na trhu vždy v danom čase a náhrada sa poskytne len za skutočnú dobu trvania vecného bremena. Za dôvodný per analogiam je treba považovať postup súdu prvej inštancie podľa pravidla o bezdôvodnom obohatení, podľa ktorého sa obohacuje nielen ten koho majetok sa bezdôvodne zväčšil, ale aj ten, koho majetok sa nezmenšil, aj keby sa zmenšil, ak by si plnil povinnosti; porov. R 25/1986.

30. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, súd za primeranú a spravodlivú výšku náhrady za užívanie nehnuteľnosti žalovanou považoval výšku bezdôvodného obohatenia rovnajúcu sa výške obvyklého nájomného v danom mieste a čase za porovnateľný pozemok, (viď. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/52/2009 zo dňa 31.01.2011). Súd vychádzal z priemernej výšky nájomného stanoveného na základe znaleckého posudku znalca Ing. Nemeša, podľa ktorého bola výška nájmu za susediaci pozemok (rovnaká poloha, bonita, využitie...) za rok 2014 vo výške 2 126 eur (5,8247 eura x 365 dní) a znaleckého posudku Technickej univerzity Košice za rok 2014 vo výške 2 050 eur (1 025 eur za prvý polrok x 2). Súd vychádzal z týchto znaleckých posudkov a zohľadňoval výšku nájmu za rok 2014 ako najbližšie obdobie k obdobiu, za ktoré má byť poskytnutá náhrada v tomto konaní. Návrh na vykonanie dokazovania ohľadom výšky nájomného za žalované obdobie od 21.08.2016 do 20.08.2018 strany nepodali, preto súdu neostávalo nič iné ako vychádzať z listinných dôkazov predložených do spisu. Okrem toho nejaví sa byť nespravodlivým priznanie takejto náhrady za situácie, že v danom mieste nedošlo v priebehu 2-3 rokov k takej výraznej zmene podmienok pre výpočet nájomného, či už smerom k jeho zvýšeniu alebo zníženiu a tak aj prípadné ďalšie znalecké dokazovanie by zjavne nebolo účelné vzhľadom k výške trov vznikajúcich so znaleckým dokazovaním. Okrem toho súd poukazuje na to, že znalecký posudok predstavuje odhad najpravdepodobnejšej ceny, v tomto prípade výšky nájomného a je to len jeden z dôkazných prostriedkov, pričom dôkazy hodnotí súd. Z uvedených dôvodov súd vychádzal z predložených znaleckých posudkov znalca Ing. Nemeša a Technickej univerzity Košice a ako primerané a spravodlivé považoval priznanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4 200 eur (priemerná výška ročného nájomného 2 100 eur x 2 roky). V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd zároveň poukazuje na závery znaleckého posudku Technickej univerzity Košice, z ktorého vyplýva, že najmenšie a tolerovateľné rozdiely medzi kontrolným znaleckým posudkom vypracovaným Technickou univerzitou Košice a kontrolovanými znaleckými posudkami vykazujú práve znalecký posudok Ing. Nemeša č. 176/2016. Rozdiely medzi týmito posudkami sú iba vo veľkosti zvolených, resp. vyrátaných vstupných hodnôt konštant, resp. premenných vystupujúcich v použitej metodike výpočtu VŠH samotného pozemku, ako aj vo výpočte VŠH nájmu za prenájom pozemku. Súd pri rozhodovaní nezohľadňoval závery znaleckého posudku znalca Ing. Molitorisa, keďže predmetný znalecký posudok neriešil otázku výšky nájomného, ale všeobecnej trhovej hodnoty nehnuteľnosti. Rovnako súd nemohol vychádzať ani zo znaleckého posudku znalca Ing. Murina, lebo znalecký posudok sa týkal prednostne výpočtu náhrady za vecné bremeno.

31. Žalovaná v konaní namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. K uvedenej námietke súd uvádza, že žalobca si uplatňuje náhradu za užívanie pozemku žalovanou za obdobie od 21.08.2016 do 20.08.2018. Žalobca bol pochybne v danom čase vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a preto aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu je daná. Nepochybne na úkor žalobcu dochádzalo k bezdôvodnému obohateniu.

32. Žalovaná vzniesla námietku premlčania práva na náhradu za vecné bremeno z dôvodu, že to mohlo vzniknúť iba raz a daný finančný nárok si mala uplatňovať právna predchodkyňa žalobcu prvýkrát už dňa 01.03.2009, resp. dňa 31.12.2009, kedy mal byť ukončený nájomný vzťah medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalovanou. K uvedenému súd poukazuje na to, že tak ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia, súd posúdil nárok žalobcu ako nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia získaného užívaním nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Žalobca si v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, teda jeho nárok nie je premlčaný. Ak by aj súd pripustil právny názor o vzniku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, nejednalo by sa o jednorazovú náhradu (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/32/2019), ale o opakujúcu náhradu a nárok žalobcu ani v tomto prípade by nebol premlčaný. Súd vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovanou ako nedôvodnú.

33. Na záver súd dodáva, že nevykonával všetky dôkazy navrhnuté zo strany žalovanej a to výsluch strán sporu, lebo to nepovažoval za potrebné, keďže skutkové okolnosti prípadu spornými neboli. Napokon právny zástupca žalovanej ani netrval na výsluchu starostu obce. Zároveň súd nevykonával dôkaz - správu o priebehu konania SPF a Okresného úradu a správy dotknutých štátnych inštitúcií z dôvodu, že žalovaná neuviedla, k akým okolnostiam majú byť predmetné dôkazy vyžiadané, a teda nebolo zjavné, čo konkrétne sa nimi má dokazovať vzhľadom k tomu, že skutkový stav sporný medzi stranami nebol. Súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán.

34. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 563 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

37. Na základe citovaných zákonných ustanovení súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne z dlžnej sumy, a to od 22.08.2018 do zaplatenia. Za žiadosť o plnenie možno považovať deň, kedy bola výzva na úhradu finančnej náhrady žalovanej doručená, pričom žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila doručenie výzvy na plnenie (súd túto skutočnosť teda nepovažoval za spornú).

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne úspešnejší žalobca (jeho úspech predstavuje 4 200 eur, t.j. 84 %) má nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejšej žalovanej (jej úspech predstavuje 16 %), v rozsahu 68 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

40. Súd sa zaoberal aj návrhom žalovanej, ktorá žiadala, aby súd v danom prípade aplikoval ust. § 257 Civilného sporového poriadku, a teda úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd však nedospel k záveru, že v danom prípade je dôvodné aplikovať predmetné zákonné ustanovenie. Žalovaná nepreukázala, že práve tento prípad spĺňa výnimočnosť a dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi. Skutočnosť, že na žalovanú ako územnú samosprávu bol delimitovaný tzv. „národný majetok štátu“, samo o sebe nespôsobuje, že obec nie je povinná znášať náhradu trov konania, ktoré v konaní vznikli. Obec je v zmysle zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení právnickou osobou, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami. Podľa názoru súdu žalovaná neprodukovala žiadne tvrdenia, ktoré by oprávňovali súd rozhodnúť v zmysle návrhu žalovanej na nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalobcovi.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a

čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).